Mappen med den underskrevne Grundlov.

Efter at Grundloven var højtidelig overrakt Folketingets Formand, fulgte Dagens mest historiske Begivenhed. En Deputation fra Kvindernes Valgretstog bestaaende af 25 Kvinder, traadte ind i Salen. Alle Rigsdagens Medlemmer rejste sig hilsende, og under lydløs Taushed besteg Deputationens Ordfører, Henni Forchhammer, Tingets Talerstol og oplæste Kvindernes Henvendelse til den danske Regering og Rigsdag. Denne Henvendelse skal vi aftrykke i næste Nummer af Bladet, da Pladsen ikke tillader, at vi faar den med i dette Nummer.

Folketingets Formand og Konseilspræsidenten bød Kvinderne velkomne som politiske Borgere.

Ensartet skandinavisk Familieret.

—o—

Med Spænding fulgtes den svenske Rigsdags Behandling af det af den skandinaviske Familieretskommission udarbejdede Forslag til Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning, ikke blot i Sverige, men ogsaa af en Del Mennesker — maaske særlig af Kvinderne — i Norge og Danmark; thi en Forkastelse af dette Familieretskommissionens første Arbejde vilde — hvilket ogsaa blev fremhævet i den svenske Rigsdag — rimeligvis have haft den Betydning, at det skandinaviske Lovgivningsarbejde paa Familierettens Omraade helt havde maattet indstilles. Hvor skulde man kunne haabe at naa et for Rigsdagen i de forskellige Lande tilfredsstillende Resultat paa det formueretlige Omraade, hvis man ikke kunde paa dette?

Imidlertid kom der den 20. Maj det lykkelige Budskab, at Lovforslaget var vedtaget i den svenske Rigsdag. Vel havde det en trang og tornefuld Vej gennem det svenske første Kammer, men den endelige Afstemning faldt dog ud til Lovforslagets Fordel, og selve Udkastet undergik kun mindre væsentlige Forandringer.

En stor Del af Oppositionen mod det — en Opposition, der støttedes kraftigt fra Kvindehold — samlede sig om Opgivelsen af de saakaldte »ofullkomnade« Ægteskaber, d. v. s. Ægteskaber, som er stiftede alene ved Parternes gensidige Løfte og et paafølgende Samliv uden at de borgerlige eller kirkelige Former, som vi her i Danmark anser for nødvendige for et Ægteskabs Stiftelse, er iagttagne. Da de »ofullkomnade« Ægteskaber slet ikke forekommer her i

Amalienborg-Drømmerier.

—o—

Jeg drømte, at jeg stod paa Amalienborg Plads og saa Kvindetogets sidste Rækker forsvinde ned ad Frederiksgade. Pladsen var i samme Øjeblik som fejet for Mennesker. Vagten foran Palæerne var de eneste levende Væsener foruden mig.

Jeg satte mig paa Trinet til Stensoklen, der bærer den i Bronze forevigede Femte Frederik. Jeg skottede op til ham. Hans Bronzeansigt stirrede med olympisk Ligegyldighed i Retning af den Kirke, som bar hans Navn, og hans Kommandostav var med en truende Bevægelse udstrakt imod de bortdragende Kvinder; det saa ud, som havde han med et Herskerord jaget de formastelige bort fra sit Aasyn.

»Allernaadigste, stormægtigste Drot, de Venders og Gothers og Slavers Herre,« lød pludselig en Røst fra den anden Side af Soklen — »tør Deres allerunderdanigste Tjener fordriste sig til at paakalde Deres ophøjede Opmærksomhed kun et Par Minuter; jeg er »Vort Land«s uværdige Medarbejder.«

Pause. — Bronzemanden stirrede med uforandret Ligegyldighed mod Marmorkirkens Kuppeltag. Røsten paa den anden Side Stensoklen tog paa ny Mod til sig.

»Den Presse, i hvis Tjeneste jeg har den Ære at virke, forstaar saa godt, med hvilke Følelser Deres ophøjede Majestæt maa have overværet disse forargelige Optøjer, satte i Scene af en Hob samvittighedsløse Ministerlakajer og radikale Reklamemagere. Mit Blad har gjort, hvad det kunde, for at forhindre denne mageløse Vanhelligelse af disse fredlyste Enemærker, og Deres forevigede Majestæt vil ogsaa have bemærket, at der i den Skare, som nylig opfyldte denne Plads med usømmelig Syngen og Raaben paa faa Undtagelser nær kun fandtes Kvinder af de Klasser, som heldigvis sjældent sees i Amaliegadekvarteret. Vi har vel med Sorg noteret et Par enkelte Navne, Vildskud paa en ædel Stamme, — alle de andre har vi dirigeret ud i Skoven for at forskaane Deres Majestæt for den Smerte at se dem, vildledte af disse fanatiske Kvinder, som er en Skam for deres Køn.«

Ny Pause. — Jeg kunde høre »Vort Land«s Medarbejder rømme sig for at udfylde Stilheden. — Lidt efter, med samme underdanige Paatrængenhed. »Det vilde sikkert være »Vort Land«s loyale Læsere en Beroligelse, om de i Morgen kunde læse en Udtalelse af Deres hedengangne Majestæt i Anledning af de stedfundne Optøjer, hvilket smerteligt Indtryk, det f. Eks. gjorde paa Deres Majestæt, da disse vildfarne unge Fruentimmer med Flag og Bannere havde den Frækhed at passere lige foran Benene af Deres ædle Ganger...«

»Wunderschön, groszartig!« lød det pludselig over mit Hoved fra den ubevægelige Bronzemand. »Ach, welche hübsche Frauenzimmer habt Ihr doch nicht heut' zu Tage. Glaubst Du nicht, sie werden zurückkehren — Ich würde doch gern noch einmal diese kecke Blondine mit dem Dannebroge sehen.«

»Ja, muligvis de ganske unge er mindre dadelværdige,« faldt Presse-

Fotograf Karen Klitgaard-Nielsen Kjøbmagergade 6, (Elevator). Moderate Priser.